

## Historycy starożytni potwierdzają życie JEZUSA

Autor: frater - 02/02/2015 12:46

---

**Historycy starożytni, współcześni życiu Pana Jezusa na ziemi potwierdzają autentyczność podstawowych faktów z życia i Zmartwychwstania Pana Jezusa.**

**Jezus zwany był Chrystusem, czyli Mesjaszem. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; 20, 10:1; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Swetoniusz, Życie cesarów, 25:4; Tacyt, Roczniki, 15, 44.)**

**Relacje Ewangelistów mają potwierdzenie, niezależnie od siebie, w przynajmniej 39 starożytnych źródłach!**

[www.kosciol.pl/article.php/20060410232851207](http://www.kosciol.pl/article.php/20060410232851207)

Starożytne źródła zawierają liczne informacje o Jezusie, które pokrywają się z treścią Ewangelii, mimo iż starożytni historycy koncentrowali się bardziej na przywódcach politycznych niż religijnych, a Judea leżała na peryferiach Imperium Rzymskiego. Niemniej, nawet gdyby nie zachowała się ani jedna kopia Nowego Testamentu, wciąż wiedzielibyśmy o Jezusie bardzo dużo. Zawdzięczalibyśmy to źródłom obojętnym lub wrogim wobec chrześcijaństwa, a jednak zgodnymi z Ewangelią.

Przytaczając je (przypisy czytelnik znajdzie w mojej książce pt. Sekrety Biblii) ograniczyłem się tylko do tych, które powstały za życia 2-3 pokoleń od śmierci Jezusa, aby wyeliminować późniejsze przekazy, które mogą i często są zabarwione legendą. Przyjrzyjmy się faktom wymienionym przez pozabiblijne źródła, zwracając uwagę na ich zgodność z Ewangelią:

Jezus zwany był Chrystusem, czyli Mesjaszem. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; 20, 10:1; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Swetoniusz, Życie cesarów, 25:4; Tacyt, Roczniki, 15, 44.)

Pochodził z Judei w Palestynie. ( Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 20, 9:1; Lukian z Samostaty, The Passing of Peregrinus, 12-13; Tacyt, Roczniki, 15, 44; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a; Akta Piłata (cyt. w: Justyn Męczennik, Apologia pierwsza 35) )

Czynił cuda: uzdrawiał chorych i zdemonizowanych. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Lukian z Samostaty, The Passing of Perefrinus, 11-13; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Tacyt, Roczniki, 15, 44; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a; Akta Piłata (cyt. w: Justyn Męczennik, Apologia pierwsza 35).)

Uważano Go za człowieka szlachetnego i mędrca. (Lukian z Samostaty, The Passing of Perefrinus, 11-13; Mara Bar-Serapion, Syriac Manuscript, Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3.)

Jezus był nauczycielem. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Lukian z Samostaty, The Passing of Perefrinus, 11-13; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a.)

Miał uczniów. (Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a.)

Nazwa chrześcijan pochodzi od mesjańskiego tytułu Jezusa. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Lukian z Samostaty, The Passing of Perefrinus, 11-13; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Swetoniusz, Żywoty cesarów, 16:16; Tacyt, Roczniki, 15, 44.)

Przywódcy żydowscy odrzucili Go i wydali na śmierć. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Mara Bar-Serapion, Syriac Manuscript; Tacyt, Roczniki, 15, 44; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a.)

Jezusa skazano na śmierć za panowania cesarza Tyberiusza (14-37), gdy namiestnikiem Judei był Poncjusz Piłat (26-36). (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Tacyt, Roczniki, 15, 44; Akta Piłata (cyt. w: Justyn Męczennik, Apologia pierwsza 35).)

Nikt nie odważył się stanąć w Jego obronie. (Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a.)

Zmarł zawieszony na krzyżu. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Lukian z Samostaty, The Passing of Perefrinus, 11-13; Tacyt, Roczniki, 15, 44; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a; Akta Piłata (cyt. w: Justyn Męczennik, Apologia pierwsza 35).)

Nastąpiło to w dniu Paschy. (Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a.)

Jego śmierci towarzyszyła nadzwyczajna ciemność. (Thallus cyt. w: Juliusz Afrykanus, Extant Writings, XVIII, w: Ante-Nicene Fathers, t. 6, s. 130.)

Uczniowie Jezusa wierzyli, że zmartwychwstał. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; zapewne także w: Tacyt, Roczniki, 15:44; Swetoniusz, Żywoty cesarów, 6, 16.)

Chrześcijanie wierzyli, że Jezus był Bogiem. (Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96:7, Rabin Abbahu w: Talmud Palestyński, P. Ta'an, 65 a; Rabin Eliezer, cyt. w: Joseph Klausner, Jesus of Nazareth, s. 34; Lukian z Samostaty, De Morte Peregrini, 11-14; graffiti z II wieku odkryte w domu na wzgórzu pałatyńskim (zob. E. Ferguson, Backgrounds of Early Christianity, s. 561).)

Wiara w Chrystusa była rozpowszechniona na wiele lat przed końcem I wieku. (Józef Flawiusz, Dawne dzieje Izraela, 18, 3:3; Pliniusz Młodszy, Listy, 10, 96; Swetoniusz, Żywoty cesarów, 16:16; Tacyt, Roczniki, 15:44; Talmud Babiloński, Sanhedryn 43a, 107b; Thallus cytowany przez Juliusza Afrykanusa (F. F. Bruce, The New Testament Documents, s. 113).)

Do relacji o Jezusie, które powstały w ciągu zaledwie jednego pokolenia od Jego śmierci należy dołączyć listy Pawła z Tarsu, który wymienia następujące fakty:

Jezus pochodził z rodu Dawida.

Został zdradzony.

Był przesłuchiwany.

Umarł na krzyżu za nasze grzechy.

Zmartwychwstał cieleśnie trzeciego dnia.

Po zmartwychwstaniu widziało Go wielu, włącznie z Pawłem i Jakubem, bratem Pańskim, którzy wcześniej nie wierzyli, że Jezus był Mesjaszem (Dz.26:22-26; 1Kor.15:6).

Na powyższych przykładach mogliśmy zobaczyć, że niezależne od Ewangelii, zarówno chrześcijańskie, jak niechrześcijańskie starożytne źródła zgadzają się co do zasadniczych faktów związanych z życiem, śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa.

Relacje ewangelistów mają potwierdzenie, niezależnie od siebie, w przynajmniej 39 starożytnych źródłach!

=====